

Czytanie lub śpiewanie opisu Męki Pańskiej odbywa się **bez świeczników i okadzania księgi**. Czytający **nie pozdrawia ludu i nie robi znaków krzyża** na księdze i na sobie.

Mękę Pańską mogą wykonać diakoni lub kapłani, ewentualnie na przemian z chórem. Jeżeli zachodzi potrzeba, celebrans wykonuje słowa Chrystusa. Mękę Pańską może także czytać jeden diakon na przemian z celebransem wykonującym słowa Chrystusa. Mogą ją wykonać także lektorzy świeccy, przy czym celebrans, o ile to możliwe, wykonuje słowa Chrystusa. Liczba lektorów zależy od możliwości kościoła.

Tylko diakoni przed śpiewaniem Męki Pańskiej proszą celebransa o błogosławieństwo, jak zwykle przed Ewangelią.

Dla udogodnienia wykonujących Mękę Pańską w tekście umieszczono następujące znaki:

E. słowa Ewangelisty

+ słowa Chrystusa

I. słowa innych pojedynczych osób

T. słowa kilku osób lub tłumy

EWANGELIA KRÓTSZA

Łk 23, 1-49

Męka naszego Pana Jezusa Chrystusa według Świętego Łukasza

Jezus przed Piłatem

E. Starsi ludu, arcykapłani i uczeni w Piśmie powstali i poprowadzili Jezusa przed Piłata. Tam zaczęli oskarżać Go:

T. Stwierdziłszy, że ten człowiek podburza nasz naród, że odwodzi od płacenia podatków cesarowi i że siebie podaje za Mesjasza-Króla.

E. Piłat zapytał Go:

I. Czy Ty jesteś Królem żydowskim?

E. Jezus odpowiedział mu:

+ Tak.

E. Piłat więc oświadczył arcykapłanom i tłumom:

I. Nie znajduję żadnej winy w tym człowieku.

E. Lecz oni nastawiali i mówili:

T. Podburza lud, szerząc swą naukę po całej Judei, od Galilei, gdzie rozpoczął, aż dotąd.

E. Gdy Piłat to usłyszał, zapytał, czy człowiek ten jest Galilejczykiem. A gdy się upewnił, że jest spod władzy Heroda, odesłał Go do Heroda, który w tych dniach również przebywał w Jerozolimie.

Jezus przed Herodem

E. Na widok Jezusa Herod bardzo się ucieszył. Od dawna bowiem chciał Go ujrzeć, ponieważ słyszał o Nim i spodziewał się, że zobaczy jakiś znak, działyany przez Niego. Zasyłał Go też wieloma pytaniami, lecz Jezus nic mu nie odpowiedział. Arcykapłani zaś i uczeni w Piśmie stali i gwałtownie Go oskarżali. Wówczas wzgardził Nim Herod wraz ze swoją strażą; na pośmiewisko kazał Go ubrać w lśniący płaszcz i odesłał do Piłata. W tym dniu Herod i Piłat stali się przyjaciółmi. Przedtem bowiem byli z sobą w nieprzyjaźni.

Jezus ponownie przed Piłatem

E. Piłat więc kazał zwołać arcykapłanów, członków Sanhedrynu oraz lud i rzekł do nich:

I. Przywieǳcie mi tego człowieka pod zarzutem, że podburza lud. Otóż ja przesłuchałem Go wobec was i nie znalazłem w Nim żadnej winy w sprawach, o które Go oskarżacie. Ani też Herod – bo odesłał Go do nas; przecież nie popełnił On nic godnego śmierci. Każę Go więc wychłostać i uwolnię.

Jezus odrzucony przez swój naród

E. A był obowiązany uwalniać im jednego na święta. Zawołali więc wszyscy razem:

T. Strać Tego, a uwolnij nam Barabasa!

E. Był on wtrącony do więzienia za jakieś rozruchy powstałe w mieście i za zabójstwo. Piłat, chcąc uwolnić Jezusa, ponownie przemówił do nich. Lecz oni wołali:

T. Ukrzyżuj, ukrzyżuj Go!

E. Zapytał ich po raz trzeci:

I. Cóż On złego uczynił? Nie znalazłem w Nim nic zasługującego na śmierć. Każę Go więc wychłostać i uwolnię.

E. Lecz oni nalegali z wielkim wrzaskiem, domagając się, aby Go ukrzyżowano; i wzmagali się ich krzyki. Piłat więc zawyrokował, żeby ich żądanie zostało spełnione. Uwolnił im tego, którego się domagali, a który za bunt i zabójstwo był wtrącony do więzienia; Jezusa zaś zdał na ich wolę.

Droga krzyżowa

E. Gdy Go wyprowadzili, zatrzymali niejakiego Szymona z Cyreny, który wracał z pola. Włożyli na niego krzyż, aby go niósł za Jezusem. A szło za Nim mnóstwo ludu, także kobiet, które zawodziły i płakały nad Nim. Lecz Jezus zwrócił się do nich i rzekł:

+ Córki jerozolimskie, nie płaczcie nade Mną; płaczcie raczej nad sobą i nad waszymi dziećmi! Oto bowiem przyjdą dni, kiedy mówić będą: Szczęśliwe niepłodne łona, które nie rodziły, i piersi, które nie karmiły. Wtedy zaczną wołać do gór: Padnijcie na nas! i do pagórków: Przykryjcie nas! Bo jeśli

z zielonym drzewem to czynią, cóż się stanie z suchym?

E. Prowadzono też innych dwóch – złoczyńców, aby ich z Nim stracić.

Ukrzyżowanie

E. Gdy przyszli na miejsce zwane Czaszką, ukrzyżowali tam Jego i złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie. Jezus zaś mówił:

+ Ojcze, przebac im, bo nie wiedzą, co czynią.

E. A oni rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając losy.

Wyszydzenie na krzyżu

E. Lud zaś stał i patrzył. A członkowie Sanhedrynu szydzili:

T. Innych wybawiał, niechże teraz siebie wybawi, jeśli jest Mesjaszem, Bożym Wybrańcem.

E. Szydzili z Niego i żołnierze; podchodzili do Niego i podawali Mu ocet, mówiąc:

T. Jeśli Ty jesteś Królem żydowskim, wybaw sam siebie.

E. Był także nad Nim napis w języku greckim, łacińskim i hebrajskim: To jest Król żydowski.

Nawrócony złoczyńca

E. Jeden ze złoczyńców, których tam powieszono, urągał Mu:

I. Czyż Ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas.

E. Lecz drugi, karcąc go, rzekł:

I. Ty nawet Boga się nie boisz, chociaż tę samą karę ponosisz? My przecież – sprawiedliwie, odbieramy bowiem słuszną karę za nasze uczynki, ale On nic złego nie uczynił.

E. I dodał:

I. Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa.

E. Jezus mu odpowiedział:

+ Zaprawdę, powiadam ci: Dziś będziesz ze Mną w raju.

Śmierć Jezusa

E. Było już około godziny szóstej i mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Słońce się zaćmiło i zasłona przybytku rozdarła się przez środek. Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem:

+ Ojczy, w Twoje ręce powierzam ducha mego.

E. Po tych słowach wyzionął ducha.

Wszyscy klękają i przez chwilę zachowują milczenie

Po zgonie Jezusa

E. Na widok tego, co się działo, setnik oddał chwałę Bogu, mówiąc:

I. Istotnie, człowiek ten był sprawiedliwy.

E. Wszystkie też tłumy, które zbiegły się na to widowisko, gdy zobaczyły, co się działo, powracały, bijąc się w piersi. Wszyscy Jego znajomi stali z daleka; a również niewiasty, które Mu towarzyszyły od Galilei, przypatrywały się temu.